

Viatjar i pintar

He quedat sorprès de saber la quantitat de ciutats on el meu amic Xavier Carbonell, d'Olot, ha pintat i exposat. De Londres a Singapur, de Buenos Aires a Los Angeles, de Pequín a Nova York, d'Amman a Estocolm, l'home ha corregut pràcticament per tot el món amb l'ull atent i la tela blanca disposada a copsar allò que li cridava l'atenció.

Ara m'ho ha explicat tot o quasi tot, recreant-se amb goig en els detalls, en les trobades, en les situacions especials, en les minúcies de cada viatge. Em penso que era Josep M. Espinàs qui deia que es viatja per haver viatjat, i aquesta reflexió se m'ha aparegut, claríssima, en les precises i emotives explicacions de l'amic, que m'ha anat ensenyant objectes, fotografies, catàlegs i testimonis físics i gràfics dels viatges. Com a curiositat, em mostrà un casc de l'exèrcit israelià comprat a Jordània, dins del qual, i segurament per acollar-lo al crani del seu portador, hi havia uns fulls de diari doblegats que allà a casa d'en Xavier, en primícia, vam desplegar. Eren dos trosos del diari Maariv de març del 1949 (Adar 5709) en què es mig llegia la notícia de la presa, per part de l'exèrcit hebreu i sense batalla, d'Umm Raixraix, el poble que va ser més tard Elat, al sud d'Israel i sobre el mar Roig. La Rosa Serra també té records ben vius i, per exemple, explicava que ells, dos d'Olot, a Nova York hi van trobar una seva amiga de Singapur. Tot plegat, il·lustrat com si diguéssim amb una considerable quantitat de quadres i fotografies, em donava idea pràctica de com n'és de petit i abastable el nostre món d'avui, i ho experimentava des d'Olot estant.

Ha de ser molt satisfactori viatjar i copsar in situ paisatges urbans, rurals o salvatges i emportar-se'ls a casa dibuixats o pintats. Per als llecs en pintura, la solució és la fotografia, i avui que no cal mirar prim per si s'acaba el rodet, les facilitats són més que màximes. Però no és pas el mateix, ni de bon tros. Un servidor, per exemple, ja s'ha cansat fa temps de fotos i quan surto de casa (més aviat poc) no porto màquina de retratar ni se m'acut mai fer una foto amb el mòbil. En canvi, si tingués les possibilitats i el mestratge del meu amic pintor altra cosa seria, i estic segur que no me'n cansaria mai. En tot cas és la impressió i convenciment després de parlar llargament amb ell i contemplar els seus records de viatge, dibuixats, pintats o en forma d'objecte curiós i sempre molt ben triat.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/725024-viatjar-i-pintar.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesOpini%C3%B3&utm_source=rss&utm_medium=mesOpini%C3%B3&utm_campaign=rss